

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Kateřiny Šimáčkové, JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D., a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **T. S.**, zastoupeného JUDr. Leem Kadlecem, advokátem, se sídlem Krynická 497, Praha 8, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 1. 2007, č. j. OAM - 1399/VL - 07 - 04 - 2006, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 2. 2009, č. j. 61 Az 3/2007 - 34,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Leovi Kadlecovi, advokátovi, se sídlem Krynická 497, Praha 8, **se nepřiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se svou kasační stížností domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 2. 2009, č. j. 61 Az 3/2007 - 34, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR ze dne 8. 1. 2007, č. j. OAM - 1399/VL - 07 - 04 - 2006. Napadeným správním rozhodnutím byla žádost stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. h) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění účinném ke dni 8. 1. 2007 (zákon o azylu), neboť stěžovatel v řízení uváděl jako důvod své žádosti o udělení mezinárodní ochrany skutečnosti zjevně nevěrohodné.

Stěžovatel ve své kasační stížnosti uvádí kasační důvody podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a to pouhým odkazem na znění paragrafu zákona, aniž by je blíže specifikoval.

Spolu s blanketní kasační stížností stěžovatel podal také žádost na ustanovení právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Usnesením krajského soudu ze dne 13. 5. 2009, č. j. 61 Az 3/2007 - 57, byl stěžovateli ustanoven právní zástupce. Soud současně vyzval stěžovatele k doplnění kasační stížnosti do jednoho měsíce od doručení usnesení a to tak, že uvede konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje důvodnost kasační stížnosti dle § 103 odst. 1 s. ř. s. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 19. 5. 2009. Ustanovený právní zástupce se opakovaně snažil zkontaktovat stěžovatele za účelem sepsání doplnění kasační stížnosti, to se mu však nepodařilo. Dne 17. 6. 2009 právní zástupce stěžovatele sdělil krajskému soudu, že se mu dosud nepodařilo navázat kontakt se stěžovatelem, a současně požádal o prodloužení měsíční lhůty k doplnění kasační stížnosti, která měla v souladu s § 40 odst. 1, 2 a 3 uplynout dne 22. 6. 2009. Dne 14. 7. 2009 právní zástupce stěžovatele sdělil soudu, že se mu přes opakované výzvy opět nepodařilo se stěžovatelem spojit, neboť zásilky nebyly stěžovatelem vyzvednuty. Jak vyplývá z § 106 odst. 3 s. ř. s. neúplná kasační stížnost musí být doplněna ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k jejímu doplnění. Tuto lhůtu lze z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc. Nejdelší možná lhůta k doplnění kasační stížnosti by tedy uplynula dne 23. 7. 2009. Kasační stížnost však do dne předložení spisu Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti datovanému ke dni 28. 7. 2009 doplněna nebyla.

Ve svém vyjádření ke kasační stížnosti žalovaný správní orgán popírá oprávněnost podané kasační stížnosti, neboť jeho rozhodnutí a stejně tak i napadený rozsudek krajského soudu byly podle jeho názoru vydány v souladu s právními předpisy. Žalovaný sděluje, že skutečnosti uváděné stěžovatelem nebylo možno podřadit pod důvody pro udělení mezinárodní ochrany, neboť v průběhu řízení bylo nepochybně zjištěno, že tyto skutečnosti jsou ve srovnání s dostupnými informacemi ze země původu stěžovatele značně nevěrohodné. Žalovaný dále uvádí, že stěžovatelův nesouhlas s rozhodnutím soudu vyslovený v kasační stížnosti je zcela nekonkrétní a odkazuje pouze v obecné rovině na pochybení při projednání věci. Na základě výše uvedeného žalovaný navrhuje zamítnutí kasační stížnosti pro její nedůvodnost.

Napadený rozsudek krajského soudu byl stěžovateli doručen dne 23. 3. 2009. Kasační stížnost byla podána dne 30. 3. 2009.

Nejvyšší správní soud se v první řadě zabýval kasační stížností z hlediska její přípustnosti, neboť pouze přípustná kasační stížnost může být soudem meritorně projednána.

V souladu s § 106 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost musí kromě obecných náležitostí obsahovat také vysvětlení důvodů, proč stěžovatel napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje. Kasační stížnost je pak možné podat pouze pro některý z důvodů spadající pod § 103 s. ř. s., současně však nestačí pouhý odkaz na ustanovení tohoto paragrafu zákona či pouhý opis jeho znění, nýbrž důvody kasační stížnosti je nutné blíže specifikovat a uvést konkrétní pochybení, kterých se měl soud v předcházejícím řízení dopustit. Jak vyplývá z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, pokud stěžovatel ve své kasační stížnosti uvede důvody pouhou citací předmětného paragrafu soudního řádu správního a blíže je nekonkretizuje, nejsou splněny zákonné náležitosti kasační stížnosti a tuto je nutné v souladu s § 104 odst. 4 a § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

odmítnout jako nepřipustnou (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2004, č. j. 1 Afs 47/2004 - 74, a usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2004, č. j. 6 Ads 21/2003 - 43, obě dostupné na www.nssoud.cz). Vzhledem k tomu, že stěžovatelem podaná kasační stížnost, co se týče jejích důvodů, odkazuje pouze na znění předmětného paragrafu zákona a dále je nekonkretizuje a tato vada nebyla ani na výzvu soudu v dostatečně dlouhé lhůtě za tímto účelem stanovené odstraněna, Nejvyšší správní soud shledal tuto kasační stížnost nepřipustnou a z tohoto důvodu ji odmítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

Krajský soud svým usnesením ze dne 13. 5. 2009, č. j. 61 Az 3/2007 - 57, ustanovil JUDr. Lea Kadlece, advokáta, se sídlem Krynická 497, Praha, zástupcem stěžovatele pro řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud k otázce přiznání odměny právnímu zástupci stěžovatele přistupuje na základě § 11 odst. 1 písm. b) vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ze kterého vyplývá, že mimosmluvní odměna v případě, kdy je klientovi zástupce ustanoven soudem, náleží za první poradu s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení a nikoli za pouhé převzetí a přípravu zastoupení, jak tomu je v případě klientova zastoupení na základě smlouvy o poskytnutí právních služeb. Jelikož je ze spisu zřejmé, že se první porada právního zástupce s klientem neuskutečnila, Nejvyšší správní soud nemůže uznat zástupcem deklarovaný jeden úkon právní služby a odměnu za něj tudíž nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. října 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu